

Davantal

Nous signes que ens fa el Senyor a l'Església

Benvolguts membres de la Confraria i participants a la Romeria i Colònia.

M'imagino que tots i totes heu passat uns dies de convivència rica en molts aspectes. Jo us voldria fer participar de nous signes que ens fa el Senyor a l'Església.

Tots veiem que la societat està canviant en molts aspectes. Jo espero que tots els aspectes tenen els seus valors i contravalors.

Un aspecte a ressaltar: Per primera vegada com a mossèn, he tingut d'anar a la parròquia un cap de setmana a fer dos casaments i un bateig. No hi ha mossens.

Un altre aspecte: Una resposta bonica de corresponsabilitat pastoral, com tantes que ja s'estan donant. La mare d'un nen de la Colònia, us va donar una conferència com a Delegada de Missions de la diòcesi. Fou la Caritat Mercadé, casada amb el nostre germà Julian Manzano diaca permanent.

Vaig poder estar a la Missa al Cambril de la Mare de Déu el darrer dia de

Via Crucis al camí de la Santa Cova.

la Romeria. La Missa fou celebrada com sempre, però amb noves aportacions: Tots i totes allí en aquell lloc entranyable, darrera la imatge de la nostra Patrona, presidits per Nostre Senyor i la imatge comunitària de tots els monitors/res, i romers nostres o d'altres indrets de la comunitat universal de Jesús, varem compartir una celebració molt solemne.

El nostre diaca Julian, va proclamar l'Evangeli tant profund de les Noces de Canà i a continuació la seva esposa va establir un diàleg amb als nens, on varem disfrutar tots. Es dirigí als nens i els digué: *Tota aquesta setmana hem fet experiència d'un amic. Digueu-me que és un amic?. Una persona que l'escoltem, perquè sabem que ens estima i nosaltres també a Ell.*

Doncs mireu, molts de nosaltres ara estem ací per a escoltar-lo a casa seva i nostra. Que més fa un amic ?. Passem moltes estones parlant amb ell i ens diem coses amb les que ens podem ajudar. I qui és aquest amic que tota la setmana ens ha acompanyat?

Silenci: I un nen digué: *"Jesús i la seva mare Maria".* I contesta la Caritat: *"Oh però jo no el veig a Jesús i a la seva mare!".* Un parell d'ells digueren: *"Avui a l'Evangeli la mare de Jesús ens ha dit: Feu tot allò que Ell us digui".* La Caritat continuà

Foto de grup d'una bona part dels Romers d'enguany.

presentant dificultats: *"Oh però jo a ells dos no els veig. Veig les imatges però a Jesús i a Maria no els veig".* Resposta d'un nen: *"Quan escoltem a un monitor que ens demana fer una cosa bona per a la Colònia i el be de tots, és Jesús que ens ho diu."*

Els adults sabem que si cada dia escoltem atentament l'Evangeli de la Missa, després sentim una veu que ens diu el què podem fer aquell dia si tenim confiança en Jesús i la seva Mare i nostra com a amics.

Acabo: Com veieu davant de canvis que es donen a l'Església, també hi ha respostes noves. En dono gràcies a l'Amic i la seva Mare, amb vosaltres els confreres i molt especialment els que treballem per la Colònia i Confraria durant l'any.

Mn. Xavier Batiste
consiliari

La Romeria de Lleida, fa anys que fa i encara aprèn a fer, el que Jesús ens diu.

Nosaltres, els nens de la colònia Qumran, comencem a aprendre, que si fem el que Jesús ens diu, la nostra vida amb les alegries i tristors, serà joiosa per nosaltres i els que ens estimen.

(Presentació que la nena Abril Antolin va llegir a la Missa Conventual el dia 14 de Juliol, a Montserrat)

Feu-vos membre de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida
Truqueu al telèfon 973 270 338. Us necessitem!

Feu tot el que Ell us digui (Jn 2,5)

Mal que ens pesi i ens costi reconèixer-ho, vivim en un món en el que la hipocresia esta tan arrelada i ens envolta tan subtilment que no tan sols no la notem, sinó que moltes vegades creiem que ha desaparegut de les nostres vides i fins i tot del món. Parlem de justícia, que és el tu, el compartir, l'estimar i sempre mirem el cost i els inconvenients que ens pot comportar agafar aquest camí. Però el nostre pensament i moltes vegades també els nostres fets, van en direcció contrària.

No ens en adonem, però és així. El que compte es el jo, acumular, envejar. Ser més, tenir més I aquí sembla que tot es gratuït i que no comporta cap cost, només hi veiem beneficis i no tenim en compte els perjudicis que ens pot portar

ni els que podem produir als demés. Les persones actuant així, van de mal en pitjor perquè enganyen i s'enganyen.

Ja sabeu que son temps difícils. Hi ha persones egoistes, amigues del diner, vanitoses, orgullosos, desagradats, enemigues del bé. Aquests persones mantenen les aparences de fer el be, però rebutgen la força que poseeix. Sempre estan aprenent, però mai no arriben al coneixement de la veritat. (cf 2Tm 3, 2-7)

Per això, quan algú que tindria que corregir una actitud inadequada d'un nen i diu deixa'l, que es petit i ja ho aprendrà, ens hem de preguntar quan i on ho aprendrà perquè pot passar com diu Pau a la carta a Timoteu, que estiguin aprenent sempre i es trobin que passats els anys, ja grans, no hagin arribat al coneixement del be comú, l'amor, la pau, la fe. Perquè els exemples que ens passen per la cara una vegada i una altra, el món, amb una part important dels mitjans, son el be propi, l'egoisme, la immoralitat, les impureses o l'amor al diner, fan mes difícil entendre que els guanys materials que ens porta el món, ple d'hipocresia, acaben sent perdudes personals.

Segons on fiquin les seves conviccions personals serà la seva vida. No hem de canviar el món, hem de canviar nosaltres perquè el món canviï i aquesta es la tasca que els monitors de la Colònia Qumram, porten a terme, ensenyant amb paciència i corregint amb

dolcesa sense que es noti, aprofitant uns dies de lleure.

És canviar actituds de forma que sigui entenedor que un mateix fet enfocacat d'una manera o be d'una altra, s'arriba a uns resultats personals completament diferents. Aleshores un accepta, entén i persevera en el que ha après.

Estima a Déu sobre totes les coses i al proïsme com a tu mateix, ho diu l'Escriptura, que és inspirada per Déu i ensenya, corregeix i educa en el be i te el poder de donar la saviesa que duu a la maduresa i s'estigui sempre a punt per a tota bona obra com persona de Déu. (cf 2Tm 3, 14-17). Fer-ho així és Fer tot el que Jesús ens diu", encara que moltes vegades no ho sapiguem. És el que Maria va demanar als servents de les nocces de Canà Feu tot el que Ell us digui.

Felicitats als monitors, Ares, Crístian, Adrià, Diana i Víctor, per la tasca que porten a terme. També a l'equip de cuina, Jesús, Carme i Roser. Gràcies a la Laia perquè va compartir el cap de setmana.

Albert Puchol

Diumenge, 8 de setembre a la Catedral

EUCARISTIA DE LA FESTA DE LA NATIVITAT DE LA MARE DE DÉU

Enguany, la festa de la Nativitat de la Mare de Déu (8 de setembre), popularment coneguda a casa nostra com a festa de les Marededéus Trobades, s'escau en diumenge.

La nostra Patrona és també una d'aquestes Marededéus Trobades i és alhora la Festa Major de Montserrat, juntament amb el 27 d'abril . Per això la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat ho celebrarà com acostuma a fer-ho amb una *Eucaristia a la capella de la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral de Lleida, que tindrà lloc a les 7'30 de la tarda del mateix diumenge 8 de setembre*, presidida pel degà del Capítol Catedral Mn. Jaume Pedrós i concelebrada pel nostre consiliari Mn. Xavier Batiste.

En aquesta celebració es tindrà un especial record pels confreres difunts traspasats durant l'any:

Els nostres Difunts

Maria Badia
Mª Josep Servalls
Pepita Ciscart
Montserrat Benet

Maria Vilella
Lolita Campo
Concepció Eritja
Ramona Feliu

